

İki İlginç mektup

Açık Radyo Yazı İşleri

İki yıl önce, Perulu parlamento üyesi Dr. Villanueva Nuñez, Microsoft Peru Genel Müdürü González'den, hükümetin açık yazılıma artan ilgisi ile ilgili sert bir mektup almış ve "her devlete böyle parlamento üyesi" dedirtecek örnek bir cevap yazmıştı. Tam zamanıdır diyerek yayınlıyoruz.
04 Nisan 2005

Microsoft'un kurucusu Bill Gates ve T.C. Başbakanı Erdoğan *

Jono Bacon

03/03/2005

Açık kaynak savunuculuğunun insan hakları kadar önemli olduğunu ima etmek hatalı olmakla birlikte, açık kaynağın bu diğer konularla bazı bağları var. Özgür yazılım kullanımı bakış açısından tutun da yerleşik düşünceye meydan okumaya kadar, Eric Raymond, Bruce Perens, ve Richard Stallman gibi çağdaş savunuculardan alınan derslerle birlikte, Martin Luther King gibi kişilerin de mücadelelere nasıl yaklaştıklarını öğrenmekte de yarar var.

Açık kaynak topluluğunda taraftar olmak, kaynak kodu sağlamak, yama, veya dokümantasyon kadar önemli. Taraftarlık teknik bir katkı olmamakla birlikte, açık kaynak mesajını insanlara kendi içinde buldukları koşullara uygun bir lisanda anlatma açısından kritik bir öneme sahip. Linux kullanıcı gruplarında ve trade show'larda açık kaynağı insanlara savunmak kolay, fakat bırakın bilgisayarın açık kaynak gibi bir yönüyle ilgilenmeyi, genel olarak bilgisayarlara karşı çok az bir ilgisi olan bir yönetim kurulunun önünde durmak bir hayli güç.

Doğru lisanda konuşan bir savunucunun en güzel örneği Dr. Edgar Villanueva. Perulu bir parlamento üyesi olarak Villanueva, Microsoft Peru'dan hükümetin açık kaynağa karşı artan ilgisi ile ilgili sert ve eleştirici bir mektup aldı. Villanueva, konuları mantık sırasıyla tek tek ele alış tarzıyla, mektupta bahsedilen hususlara ne kadar hakim olduğunu kanıtlayan, son derece akıllıca bir mektupla yanıt verdi. Villanueva'nın mektubunun güzel tarafı yalnızca iyi düşünülmüş bir belge oluşu değil, ele aldığı kanıtlarda Microsoft'un ortaya attığı noktaları çürütmek için kullanmış olduğu lisanın uygunluğu. Şüphesiz, bu lisan açık kaynağın ülkesinde elde ettiği başarıya katkıda bulunmuştur.

Peru hükümeti yakın zamanda açık kaynaklı yazılımlarının devlet içinde kullanımına yetki veren bir kanun tasarısı çıkardı. Tasarı, açık şekilde şunu beyan ediyor:

"Tasarının esinlendiği ana prensipler, bir hukuk devletinin sağladığı ana teminatlar olan:

- Vatandaşın kamu bilgilerine ücretsiz olarak ulaşabilmesine,
- Kamu verilerinin kalıcılığına,
- Devlet ve vatandaşlarının güvenliğine

dayalıdır.”

Microsoft Genel Müdürü Senyor Juan Alberto González, Parlamento Üyesi Dr. Edgar David Villanueva Nuñez'e, Microsoft'un geçmişte de açık kaynaklı yazılımlar için kullanmış olduğu, pekçok aldatıcı argümanı içeren bir mektup yazarak tepki gösterdi.

Parlamento Üyesi Dr. Edgar David Villanueva Nuñez, boş Microsoft argümanlarını çürüten, konuya son derece vâkıf bir mektupla cevap verdi.

Peru Microsoft Genel Müdürü Juan Alberto González'in Peru Cumhuriyeti Parlamento Üyesi Edgar Villanueva Nuñez'e yazdığı mektubun tam metni:

San Isidro, 21 Mart 2002

Sayın Edgar Villanueva Nuñez
Perú Cumhuriyeti Parlamento Üyesi

Sayın Nuñez,

Herşeyden önce, bize bu ülkede yürüttüğümüz ve kamu sektörüne fayda sağlayacak çalışmalarımız konusunda bilgi verme olanağı tanıdığınız için teşekkür etmek isteriz. Bu çalışmalar ile, devletin modernleşme ve şeffaflığı için yapılan girişimleri pekiştirmeyi sağlayacak programları daima uygulamanın en iyi yollarını arıyoruz.

Hatta, bugünkü görüşmemiz sayesinde, fikri mülkiyetlere saygı gösteren ve koruyan örnek bir devlet bakış açısıyla konuya nasıl yaklaştığımızı, ve bu çerçevede vatandaşlara yeni hizmetler tasarlama konusunda elde etmiş olduğumuz uluslararası boyuttaki başarımızın farkına varmış oldunuz.

Üzerinde konuştuğumuz eylemler, küresel bir girişimin parçasıdır. Bugün, devlet ve toplumda hayat kalitesini etkileyen ve stratejik bir unsur olan teknolojinin benimsenmesini destekleyen programlar sayesinde, işbirliği yapmamıza olanak sağlamış pek çok durum mevcut.

Dahası, bu toplantıda ayarlandığı üzere, 6 Mart'ta Kongre'de düzenlenmiş olan sizin önderlik ettiğiniz hukuki proje ile ilgili foruma katıldık ve burada, size şu anda gerçek durumu kavramanızda yardımcı olacak açıklamayı yapmamıza yol açan birçok sunum dinleme olanağı bulduk.

Bu yasa tasarısı tüm kamu kuruluşlarının yalnızca açık yazılım, yani açık kaynaklı yazılımı kullanmaya mecbur ediyor. Bu durum, yasalar karşısında anayasa tarafından korunan eşitliği ve özgür özel girişimciliği, sanayi bağımsızlığını ve mukavele haklarını ihlal ediyor.

Bu yasa tasarısı, açık kaynaklı yazılımı zorunlu kılarak, "Devlet Sözleşme ve İktisap Kanunu"nun (Numara 26850) ana prensiplerini ihlal ederek sözleşme yapma ve satın almada kamu kuruluşları tarafından ayrımcı ve rekabete yer vermeyen uygulamaların yerleşmesine neden olur.

Dolayısıyla bu yasa tasarısı devleti tamamıyla açık kaynağa dayalı bir iş modeline mecbur bırakarak, temelde hizmet sektöründe iş olanakları yaratmasından dolayı çok daha zayıf ekonomik etkisi olan açık kaynaklı yazılım modelinin aksine, önemli yatırımlara girişen, doğrudan veya dolaylı olarak ciddi miktarda iş alanları yaratan, gayri safi milli hasılaya da katkıda bulunan yerel ve uluslararası üretim firmalarının önüne geçer.

Yasa tasarısı, güvenlik, garanti, ve üçüncü partilerin fikri mülkiyet haklarının olası ihlali yüzünden meydana gelebilecek tehlikeleri göz önünde bulundurmadan, açık kaynaklı yazılımlarının kullanımını yükümlü kılıyor.

Yasa tasarısı açık kaynak kavramını yanlış kullanıyor, zira yazılımın bedava ya da sıfır maliyetli olup olmadığını belirtmiyor. Dolayısıyla pozisyonunu geçerli kılacak kâr-maliyet analizi olmayacağından devlet tasarrufu açısından yanlış sonuçlar ortaya çıkıyor.

Tasarının arkasındaki argümanlardan biri de, açık kaynaklı yazılımlarının ticari yazılımlara kıyasla sözüm ona masrafsız olmaları. Oysa burada, başka ülkelerde de olduğu gibi, devletin yararına olacak çeşitli toptan lisanslamaların yapılabileceği göz önüne alınmıyor.

Buna ek olarak, tasarı tarafından benimsenen alternatif (i) yazılım göçünden dolayı daha pahalı, ve (ii) pazardaki yüzlerce açık kaynaklı yazılım versiyonlarından dolayı, devletin içindeki, ve devlet ile özel sektör arasındaki IT platformlarının uyum ve çalışabilirliğini riske atıyor.

Açık kaynak kodlarının çoğu ne yeterli seviyede hizmet sunarlar, ne de yüksek üretkenliğe sahip yetkili bir üreticinin vereceği garantiyi kullanıcılara sağlayabilirler. Bu durum birçok kamu teşkilatının açık kaynaklı yazılım çözümünü kullanma kararından vazgeçerek, yerine ticari yazılım kullanmasına yol açmıştır.

Tasarı, yılda 40 milyon dolar fatura kesen, 4 milyon dolar ihracat yapan (geleneksel olmayan ihracatlar sıralamasında 10. sırada – el sanatlarından daha fazla), ve yüksek vasıflı iş gücüne kaynak oluşturan Peru yazılım sanayiinde yaratıcı olma teşvikini kırıyor. Açık yazılım kullanımını teşvik eden bir kanun sayesinde, programcılar fikri mülkiyet haklarını ve ana gelir kaynaklarını kaybetmiş olurlar.

Açık kaynaklı yazılım, bedelsiz dağıtılabildiği için, programcılara ihracat yolu ile gelir sağlamaz. Bu yolla yazılımların başka ülkelere satışındaki çarpan etkisi güçsüz hale gelmiş oluyor. Dolayısıyla, endüstrinin büyümesi de zayıflatılmış oluyor. Oysa tam tersine, hükümet kanunlarıyla yerel endüstrileri teşvik etmeli.

Forumda açık kaynaklı yazılımın eğitimde kullanılması tartışıldı, fakat bu girişimin tamamen çöktüğü Meksika'dan hiç bahsedilmedi. Meksika'da projeyi başlatan hükümet temsilcileri bizzat kendileri şimdi açık kaynaklı yazılımlarının okuldaki öğrenciler açısından öğretici olmadığını, ulusal boyutta kapasiteyi göz önünde bulundurmayarak platforma yeterli desteği sağlamadığını, ve yazılımların artık okullarda varolan platform entegrasyonuna, ne şimdi ne de eskiden, müsait olmadığını söylüyorlar.

Eğer açık kaynak devlet bünyelerinin bütün koşullarına uygunsuz kabul etmek için neden kanuna ihtiyaç olsun? Hangi ürünün en fazla fayda veya değer sağladığına pazarın kendisinin karar vermesi daha uygun değil mi?

Bu mektuba dikkatte aldığınız için size çok teşekkür etmek, ve sunduğunuz yasa tasarısıyla ilgili bakış açımızı daha ayrıntılarıyla size anlatmak üzere sizinle buluşma isteğimizi yinelemek istiyorum. Vatandaşların yararına olacak şekilde devletin modernizasyon ve şeffaflığı için yapılacak girişimleri daha iyi analiz edip gerçekleştirmekte faydalı olacağından emin olduğumuz tecrübe ve bilgileri sizinle paylaşmak üzere emrinizdeyiz.

Saygılarımla,

Juan Alberto González

Genel Müdür
Microsoft Peru

Peru Cumhuriyeti Parlamento Üyesi Edgar Villanueva Nuñez'in Peru Microsoft Genel Müdürü Juan Alberto González'e yazdığı cevabın tam metni:

Lima, 8 Nisan, 2002
Sayın JUAN ALBERTO GONZÁLEZ
Microsoft Perú Genel Müdürü

Sayın Gonzalez,

Öncelikle, şüphesiz ki Peru'nun küresel teknoloji bağlamında uygun yerini bulabilmesi arzusundan esinlenmiş olan, 1609 Numaralı – Kamu Yönetiminde Özgür Yazılım Yasa Tasarısı karşısında resmi tavrınızı ortaya koymuş olduğunuz, 25 Mart, 2002 tarihli mektubunuz için teşekkür ederim. Aynı anlamda, ve en iyi çözümleri net ve açık fikir alışverişleri ile bulacağımıza ikna olmuş olarak, mektubunuzda yer alan görüşlere yanıt vermek üzere bu fırsatı değerlendireceğim.

Sizinki gibi fikirlerin önemli bir katkı oluşturduğunu kabul etmekle birlikte, genel itirazlar oluşturmaktansa (ki bunları daha sonra ayrıntılarıyla analiz edeceğiz), müseccel yazılımların Peru Devleti'ne ve vatandaşlarına sağlayabileceği avantajlarla ilgili savlar ortaya koysaydınız, benim için daha da dikkate değer olurdu, zira bu ikimizin pozisyonları ile ilgili daha aydınlatıcı bir alışverişe yol açardı.

Düzgün bir tartışma yaratmak adına, sizin "açık kaynaklı yazılım" dediğiniz şeyin yasa tasarısı tarafından "özgür yazılım" olarak tanımlanan şeyle aynı olduğunu varsayalım, zira programla birlikte kaynak kodunun da dağıtıldığı, fakat tasarı tarafından kabul edilen tanıma uymayan yazılımlar da var; ve sizin "ticari yazılım" olarak bahsettiğiniz şey, piyasada herhangi bir ürün veya servis gibi ücret karşılığında satılan yazılım olduğunu varsayacak olursak, tasarının "müseccel" ya da "açık olmayan" olarak tanımladığı şeydir.

Ayrıca, bahsettiğimiz yasa tasarısının amacının kamu kuruluşlarında açık yazılım kullanarak sağlanabilecek direkt tasarrufla doğrudan bağlantılı olmadığını açığa kavuşturmak gerekir. Bu her halükârda marjinal bir toplam değer olmakla birlikte hiçbir surette tasarının temel odağı değil. Tasarının esinlendiği ana prensipler, bir hukuk devletinin sağladığı ana teminatlar olan:

- Vatandaşın kamu bilgilerine ücretsiz olarak ulaşabilmesine,
- Kamu verilerinin kalıcılığına,
- Devlet ve vatandaşlarının güvenliğine

dayalıdır.

Vatandaşların kamu bilgilerine özgürce ulaşabilmelerini garantilemek için, verilerin kodlamasının tek bir sağlayıcıya bağlı kalmaması zorunludur. Standart ve açık formatların kullanılması, gerekirse uyumlu açık yazılım yaratma yoluyla, bu açık erişimi garanti eder.

Kamu verilerinin kalıcılığını garanti altına almak açısından, yazılımların kullanım ve bakımının tedarikçilerin insafına, veya onlar tarafından empoze edilecek tekel koşullarına bağlı olmaması şarttır. Bu nedenle devletin, geliştirmek için kaynak kodunun elinde olacağına güvenebileceği sistemlere ihtiyacı vardır.

Ulusal güvenlik ya da devletin güvenliğinden emin olmak için, uzaktan kontrol edilebilecek veya üçüncü partilere bilgi iletebilecek unsurlara sahip olmayan sistemler kullanmak şarttır. Halka açık kaynak koduna sahip sistemlerin, devlet, vatandaşlar, dünyanın çeşitli yerlerinden bağımsız uzmanlar tarafından denetlenmeye razı olmaları şarttır. Bizim tasarımız, kaynak kodunun bilinmesinden dolayı daha fazla güvenlik getiriyor.

Aynı şekilde, tasarımız vatandaşların güvenliğini de, -onlara hem devlet tarafından idare edilen bilginin meşru sahibi rolünü üstlendirerek, hem de tüketici olarak-, artırıyor. Bu ikinci durumda, yani tüketici rolünde vatandaşların güvenliği, onların mahremiyet ve kişisel özgürlüklerini tehlikeye atacak "ajan kod" içermeyen yazılımların yayılarak temin edilir hale getirilmesiyle sağlanıyor.

Bu bağlamda yasa tasarısı, devlet kuruluşlarının gelecekte hangi koşullarda yazılım elde edebileceğini belirliyor,

Okuyunca göreceksiniz ki, yasa tasarısı kabul edilecek olursa şunlar açıkça ortada olacak:

kanun, müseccel yazılım üretimini yasaklamıyor
kanun, müseccel yazılım satışını yasaklamıyor
kanun, hangi somut yazılımın kullanılacağını belirtmiyor
kanun, yazılımın alınacağı tedarikçiyi dikte etmiyor
kanun, bir yazılım ürününün lisanslanması koşullarını sınırlamıyor.

Yasa tasarısının net olarak ifade ettiği şey şu; yazılımın devlet tarafından kabul edilebilir olması için bir işlevi yerine getiriyor olması yeterli değil; sözleşme koşullarının lisansla ilgili birtakım gereksinimleri karşılaması gerekiyor. Bunlar gibi kritik unsurlar olmadan, devlet vatandaşa verisinin doğruluğunu, gizliliğini, ulaşılabilirliğini gözetecek yeterlilikte işleme alacağını garantileyemez.

Bilgi ve iletişim teknolojisinin vatandaşların hayatlarında, ister olumlu ister olumsuz olsun, önemli etkisinin olduğu konusunda hemfikiriz Bay Gonzalez. Eminim belirtmiş olduğum temel değerlerin Peru gibi demokratik bir devlette esas olduğu konusunda da hemfikirizdir. Dolayısıyla, yasa tasarısında belirtilmiş şekliyle açık yazılım kullanmak dışında, bu prensiplerin daha başka ne gibi yollarla sağlanacağını çok öğrenmek isteriz.

Yapmış olduğunuz gözlemlere gelince, şimdi onları ayrıntılarıyla inceleyelim:

Öncelikle şunu belirtiyorsunuz: "1. Bu yasa tasarısı tüm kamu kuruluşlarının yalnızca açık yazılım, yani açık kaynak yazılımı, kullanmaya mecbur ediyor. Bu durum, yasalar karşısında anayasa tarafından korunan eşitliği, ayrımcılık yapmamayı ve özgür özel girişimciliği, sanayi bağımsızlığını ve mukavele haklarını ihlal ediyor."

Bu anlayış hatalı. Yasa tasarısı listelediğiniz hakların hiçbirini etkilemiyor; özel sektörün işine hiçbir şekilde karışmadan, kendini tamamıyla devlet kuruluşlarının yazılım kullanma koşullarını saptama ile sınırlıyor. Devlet, ilke olarak özel sektörün sahip olduğu geniş sözleşme özgürlüklerine sahip değildir, çünkü kamu işlerindeki şeffaflık gerekliliği devlete bir sınır getirir; ve yasalarda daha büyük çaptaki ortak amaç bu bağlamda muhafaza edilmelidir.

Yasa tasarısı kanunlar karşısında eşitliği koruyor. Her insan yasa tasarısının belirlediği koşullar altında ve Devlet Sözleşmeleri ve Satın alma Kanunu'nda (012-2001-PCM numaralı Anayasa Kararnamesi) belirtilen sınırlar çerçevesinde devlete bu ürünler için teklif verebilir.

Yasa tasarısı, ürünlerin "kimin" tarafından sağlanacağını belirtmeyip (ki bu milliyet, ırk, din, ideoloji, cinsel tercih vs. gibi kıstaslara dayandırılıysaydı ayrımcılığa girmiş olurdu) yalnızca ürünlerin "nasıl" sağlanacağını (ki bu da devlete ait bir güçtür) belirlediği için herhangi bir ayrımcılığa yer vermez. Tam tersine, yasa tasarısı kesin bir şekilde ayrımcılık karşıtı. Yazılım teminatı için gereken koşulları kuşkuyla yer vermez bir açıklıkla belirleyerek, devlet bünyelerinin ayrımcılık koşullarına sahip yazılımlar kullanmalarına engel olmuş olur.

Önceki iki paragraftan da görüldüğü gibi, yasa tasarısı özel işletmelere herhangi bir zarar vermez, çünkü özel işletmeler daima hangi koşullar altında yazılım geliştirebileceklerine karar verebilirler. Bu koşulların bazıları devlete uyacaktır, bazıları ise yukarıdaki temel prensipler garantisi ile çeliştiklerinden uymayacaklardır. Bu serbest girişim, elbette ki serbest sanayi ve serbest sözleşme (devlet burada çok az serbestlik kullanabilir) ile uyumludur. Herhangi özel biri kişi ya da kuruluş devletin talep ettiği koşullarda yazılım geliştirebilir, tercih etmezse de geliştirmez. Kimse bir üretim modelini benimsemek zorunda değil. Fakat devlete yazılım vermek istiyorlarsa, yasa tasarısında tarif edilen temel prensipleri garanti eden mekanizmaları sağlamak zorundalar.

Örnek verecek olursak, yasa tasarısında herhangi bir şey, tasarıdaki koşullar dahilinde ve uygun gördüğünüz fiyatları koyarak sizin firmanızın devlet kurumlarına Ofis yazılım seti teklif etmenize engel değil. Yapmazsanız, bu kanunların getirdiği bir kısıtlamadan dolayı değil, ürününüzü pazarlama yöntemi konusunda aldığınız, ve devletle ilgisi olmayan, iş kararlarından dolayı yapmazsınız.

Devam edecek olursak, şöyle diyorsunuz: "2. Bu yasa tasarısı, açık kaynaklı yazılımı zorunlu kılarak ... sözleşme yapma ve satın almada kamu kuruluşları tarafından ayrımcı ve rekabete yer vermeyen uygulamaların yerleşmesine neden olur."

Bu cümle, bir öncekinin tekrarı, dolayısıyla cevabı yukarıdaki yanıtta bulabilirsiniz. Fakat isterseniz "...rekabete yer vermeyen uygulamalar" yorumunuza şöyle bir bakalım.

Herhangi bir satın almayı tanımlarken alıcı, ürün ya da servisin önerilen kullanımıyla ilgili koşullar koyar. Taa başından itibaren, bu koşullar belli üreticileri rekabetin dışında tutar; önsel olarak değil, daha ziyade alıcının özerk kararına bağlı birtakım prensiplere bağlı olarak dışlanırlar, ve böylece işlemler kanunlara uygun şekilde yürür. Yasa tasarısında, temel prensipleri yerine getirmeyi temin ettiği sürece, "hiç kimse"nin rekabetten men edilmeyeceği belirtiliyor.

Dahası, tasarı rekabeti teşvik ediyor. Zira sürekli gelişim modeliyle kullanımı daha iyi yazılımların üretilmesine, ve mevcut işlerin iyileştirilmesine neden oluyor.

Diğer yandan, rekabetin ana noktası, tüketiciye daha iyi seçenekler temin etmek olanağıdır. Şimdi, ürün piyasada satışa çıkarıldığında pazarlamanın nötr bir rol oynamadığını, ve dolayısıyla bu başlık altında önemli bir harcamanın alıcının kararını etkileyebileceğini görmemek mümkün değil (aksini kabul etmek, o firmanın pazarlama harcamalarının anlamsız olduğunu kabul etmek anlamına gelir). Pazarlamanın bu etkisi, arkasında olduğumuz yasa tasarısı sayesinde bir hayli azaltılmış olacak, çünkü önerge çerçevesinde yapılacak olan seçim, üretici tarafından yapılan pazarlama sonuçlarına değil, ürünün "teknik değer"ine dayanacak; böylece, en küçük yazılım üreticisi bile en güçlü firmalarla eşit koşullarda yarışabileceği için, rekabet artmış oluyor.

Sık sık üstün pozisyonlarını suiistimal eden büyük yazılım firmalarının durumu kadar anti-rekabetçi bir durum olamayacağını vurgulamak gerekir. Kullanıcılar tarafından ortaya atılan problemlere sayısız defa verdikleri çözüm: "yazılımınızı yeni versiyonla güncelleyin" oluyor (tabii masrafları kullanıcı tarafından karşılanmak üzere). Dahası, sadece tedarikçiye göre "eskimiş" olan ürünlere verilen teknik desteğin keyfi olarak kesildiği sık

sık görülür. Dolayısıyla herhangi bir teknik destek almak için kullanıcı yeni versiyonlara geçmek zorunda kalıyor (genellikle donanım değişikliği gerektirdiği için de bu geçiş yüksek masraflar karşılığında oluyor). Bütün altyapı müseccel veri formatlarına dayandığından, kullanıcı aynı tedarikçinin mallarını kullanma ihtiyacıyla "kapana kısıyor", veya başka bir ortama geçmek için (muhtemelen yine müseccel) müthiş çabalar harcamak zorunda kalıyor.

Şöyle ekliyorsunuz: "Dolayısıyla bu kanun tasarısı, devleti tamamıyla açık kaynağa dayalı bir iş modeline mecbur bırakarak, daha zayıf ekonomik etkisi olan açık kaynaklı yazılım modelinin aksine, önemli yatırımlara girişen, doğrudan veya dolaylı olarak ciddi miktarda iş alanları yaratan, gayri safi milli hasılaya da katkıda bulunan yerel ve uluslararası üretim firmalarının önüne geçer."

Bu ifadenize katılmıyorum. Kısmen sizin mektubunuzun 6. paragrafında, yazılım kullanımına bağlı hizmetin önemiyle ilgili söylemiş olduklarınızdan dolayı. Tek başına bu çelişki dahi sizin pozisyonunuzu geçersiz kılar. Yazılım endüstrisinde pek çok büyük firma tarafından benimsenmiş olan servis modeli, programların lisanslanmasına oranla, ekonomik anlamda hem çok daha büyüktür hem de artma eğilimi yüksektir.

Diğer yandan, bu ekonomide kendi yararına olacak ekonomik modeli seçme özgürlüğüne en çok özel sektör sahip, -bu seçim özgürlüğü müseccel yazılım üreticileri tarafından orantısız bir şekilde harcanan pazarlama harcamaları sayesinde genellikle bilinçsiz olarak muğlak hale gelse bile.

Ek olarak, sizin fikirlerinizi okuyan, devlet pazarının müseccel yazılım endüstrisi için şart olduğunu düşünür, öyle ki sanki bu tasarı doğrultusunda devletin yapacağı seçim bu firmalar için pazarı yok edecekmiş gibi. Bu doğru olsa, devletin müseccel yazılım endüstrisini sübvansane ettiği sonucuna varırdık. Çok düşük olasılıkla bu doğru olsa bile, devletin sübvansiyonu en yüksek sosyal değer gördüğü alanda uygulama hakkı olurdu; bu olası olmayan hipotezde, eğer devlet yazılımı sübvansane etmeyi uygun görseydi, sosyal etkisini ve vergi mükelleflerinin parasını düşünerek, müseccel yerine açık olanını seçeceği şüphe götürmez.

Bizimki gibi ülkelerde müseccel yazılımın ortaya çıkaracağı iş olanaklarına gelince, bunlar daha ziyade yekun değeri pek az olan teknik işlerdir; yerel düzeyde, uluslararası firmalar tarafından üretilen müseccel yazılımlara destek sağlayan teknik şahısların hataları düzeltme ihtimali yoktur - teknik kapasite veya yetenek eksikliğinden dolayı değil, düzeltmek için kaynak koduna ulaşamadıkları için. Açık yazılımla teknik olarak daha kalifiye işgücü, ve başarının sadece iyi teknik destek ve kaliteli servis vermeye dayandığı açık bir rekabet çerçevesi yaratılır. Böylece piyasa hareketlendiriliyor, ve ortak bilgi fonunu paylaşarak ilgili herkesin - yapımcılar, servis organizatörleri, ve tüketiciler - yararına olan, toplam değeri ve kalite seviyesi daha yüksek olan servisler ortaya çıkarılıyor.

Gelişen ülkelerde yerel yazılım endüstrilerinin kazançlarının çoğunu hizmet sektöründen, ya da bir defalık yazılımlardan elde etmeleri ortak bir fenomen. Dolayısıyla, yasa tasarısının uygulanmasının bu sektörde yaratabileceği herhangi bir olumsuz etki, (bu hizmetler yüksek kalite standartları içinde verildiği sürece) artan hizmet talepleriyle fazlasıyla telafi edilecektir. Eğer uluslararası yazılım firmaları oyunun yeni kuralları çerçevesinde rekabete girmemeye karar verirlerse, muhtemelen lisans ödemelerindeki gelirlerinde bir miktar düşüş olacaktır; fakat, bu firmaların, devletin kullandığı yazılımın illegal yollardan kopyalandığını iddia ettiklerini göz önünde bulundurursak, etkinin pek ciddi olmayacağı görülüyor. Her halükârda servetleri, değişimin olmasının engellenemeyeceği piyasa kuralları tarafından belirlenecektir; uzun zamandır yazılımla ilgili olan firmaların çoğu açık yazılımlar için hizmet verme yoluna girdiler bile (bol harcama ile desteklenerek), bu da modellerin birbirlerini dışlamadığının kanıtıdır.

Bu yasa tasarısı ile devlet bazı temel değerleri korumak gerektiğine karar vermiş oluyor. Buna da, anayasal hakları etkilemeden, egemenlik haklarına dayanarak karar veriyor. Bu değerler belli bir ekonomik model seğmeden garanti altına alınabilseydi, kanunların etkileri daha da faydalı olurdu. Her halükârda, devletin herhangi bir ekonomik model seğmediği net olarak anlaşılmalıdır; bu prensiplerin garantisini sağlayacak tek bir ekonomik modelin olması, bir modelin keyfi seğiminden dolayı değil, tarihi koşullardan dolayısıdır.

Mektubunuz şöyle devam ediyor: "Yasa tasarısı, güvenlik, garanti, ve üçüncü partilerin fikri mülkiyet haklarının olası ihlali yüzünden meydana gelebilecek tehlikeleri göz önünde bulundurmadan, açık kaynaklı yazılımlarının kullanımını yükümlü kılıyor."

Bu farazi tehlikelerin bir tanesinden dahi spesifik olarak bahsetmeyerek, soyut bir şekilde "meydana gelecek tehlikeler" ima etmeniz, konuyu bilmediğinizi gösterir. Dolayısıyla, sizi bu noktalarda aydınlatmama izn verin.

Güvenlik konusunda:

Ulusal güvenlikten genel anlamda, tasarının temel prensipleriyle ilgili ilk tartışmada bahsedilmişti. Daha spesifik olarak yazılımın kendisinin güvenliğinden bahsedecek olursak, ister müseccel ister açık olsun bütün yazılımlarda hatalar ya da "bug"lar (programcıların tabiriyle) vardır. Fakat müseccel yazılımlara oranla, açık yazılımlardaki hataların daha az olduğu, ve daha kolay düzeltilbildiği bilinen bir gerçek. Gelişmiş ülkelerde, devlet sistemlerindeki IT güvenliğinden sorumlu pek çok kamu kuruluşlarının aynı güvenlik ve verimlilik sebeplerinden dolayı açık yazılım kullanımını şart koşmaları boşuna değil.

Bilimsel topluluğun ve genel anlamda kullanıcıların umumi ve açık teftişi olmadan müseccel yazılımın açık yazılımdan daha güvenli olduğunu kanıtlamak imkânsız. Bu analizi imkânsız kılan müseccel yazılım modelinin kendisi, dolayısıyla herhangi bir güvenlik garantisi sadece üreticinin kendisinin veya anlaşmalı satıcılarının (her halükârda taraflı olacak olan) iyi niyet vaatlerine dayanıyor.

Çoğu durumda lisanslama koşullarının, kullanıcının umumi olarak lisanslı müseccel ürünün güvenlik kusurlarını ortaya çıkarmasına engel olan gizlilik hükümleri içerdiğini hatırlamak gerekir.

Garanti ile ilgili olarak:

Çok iyi bildiğiniz, ya da lisansını aldığınız ürünlerin "Kullanıcı Lisans Anlaşması"nı okuyarak öğrenebileceğiniz gibi, bir sorun durumunda garantiler çoğu zaman bellek değiştirme ile sınırlıdır, fakat doğrudan veya dolaylı hasarlar, kâr kayıpları, vs. için hiçbir telafi yoktur. Sizin tarafınızdan zamanında düzeltilmemiş olan bir güvenlik hatası yüzünden bir saldırgan önemli devlet sistemlerine ulaşmayı başarsaydı, firmanız lisanslama koşullarınız dahilinde ne gibi teminatlar, tazminatlar, ve telafiler yapardı? şu anda olduğu haliyle müseccel yazılımların garantileri, tedarikçinin ek sorumluluğu olmadan, hiçbir şekilde açık yazılım garantilerinden farklı değildir.

Fikri mülkiyetle ilgili:

Fikri mülkiyetle ilgili sorular, spesifik başka kanunlar tarafından ele alındıkları için, bu yasa tasarısının kapsamı dışında kalırlar. Açık yazılım modeli hiçbir şekilde bu yasaları görmezliğe gelmeyi ima etmez, ve hatta açık yazılımların çoğunun telif hakkı vardır. Aslında, bu soruyu gözlemlerimize dahil etmeniz, açık yazılımların geliştirilmesi konusundaki kanun çerçevesi ile ilgili kafa karışıklığınızı gösteriyor. Başkalarının işlerindeki fikri mülkiyeti kendinin gibi göstermek açık yazılım topluluğunda görülen bir

alışkanlık değildir; fakat ne yazık ki müseccel yazılımın uygulama alanına girer. Buna örnek olarak, fikri mülkiyet haklarını ihlal etmekten dolayı (firmanızın reklamlarında sık sık kullandığı talihatsız bir deyim kullanmak gerekirse, korsanlık yapmak), Fransa'daki Nanterre Ticari Mahkemesinin 27 Ekim 2001 tarihinde Microsoft Corp.'u, hasar ve faiz olarak, 3 milyon Franc ödemeye mahkum etmesi verilebilir.

Şöyle devam ediyorsunuz: "Yasa tasarısı açık kaynak kavramını yanlış kullanıyor, zira yazılımın bedava ya da sıfır maliyet olup olmadığını belirtmiyor. Dolayısıyla pozisyonunu geçerli kılacak kâr-maliyet analizi olmayacağından Devlet tasarrufu açısından yanlış sonuçlar ortaya çıkıyor."

Bu gözlem yanlış; prensip olarak, özgürlük ve maliyetsizlik farklı kavramlardır: müseccel olup ücret alınan yazılım vardır (örneğin, MS Office), müseccel olup ücretsiz olan yazılım vardır (MS Internet Explorer), açık olup ücret alınan yazılım vardır (Red Hat, SuSE vs. - GNU/Linux dağıtımı), açık olup ücret alınmayan yazılım vardır (Apache, Open Office, Mozilla), ve hatta çeşitli bileşimlerle lisanslanabilen yazılım vardır (MySQL).

Elbette ki açık yazılım her zaman ücretsiz değildir. Ve okuyunca fark etmiş olduğunuz gibi, yasa tasarısı metni öyle olması gerektiğini de söylemiyor. Yasa tasarısındaki tanımlar açıkça "neyin" açık yazılım olarak ele alınabileceğini belirtiyor, ve hiçbir aşamada da ücretsiz olmasından bahsetmiyor. Müseccel yazılım lisanslarından elde edilecek tasarruftan bahsetmekle birlikte, yasa tasarısı temelde korunması gereken ana garantilerden ve yerel teknolojinin gelişmesine verilecek teşvikten bahseder. Demokratik bir devletin bu prensipleri desteklemesi gerektiği göz önüne alınacak olursa, halka açık kaynak kodu olan yazılım kullanmaktan, ve ancak standart formatlarda bilgi alışverişi yapmaktan başka seçenek yoktur.

Eğer devlet bu özelliklerdeki yazılımları kullanmazsa, temel cumhuriyetçilik ilkelerini zayıflatmış olur. Neyse ki açık yazılım aynı zamanda toplamda daha az maliyet anlamına geliyor; fakat (kolayca aksi kanıtlanan) müseccel yazılımdan daha pahalı olduğu yolundaki hipotez doğru olsa dahi, belli bir IT fonksiyonu için mevcut olan açık bir yazılım aracı, devletin onu kullanmasını mecbur kılar; bu yasa tasarısı buyurdu diye değil, demokratik bir hukuk devletinin özünü oluşturan, başta saymış olduğumuz temel prensiplerden dolayı.

Devam ediyorsunuz: "Açık kaynaklı yazılımının ücretsiz olduğunu düşünmek yanlış olur. Gartner Grubu'nun (dünya çapında kabul görmüş teknoloji piyasası araştırmacısı) yaptığı araştırmalar, yazılım (işletme sistemi ve uygulamaları) satın almanın maliyetinin, firma ve kuruluşların mantıklı ve gerçekten karlı teknoloji için harcadıkları maliyetin sadece %8'ini oluşturduğunu gösteriyor. Geri kalan %92, kuruluş masrafları, destek, hizmet, idare ve sistem arızasından oluşuyor."

Bu iddia 5. paragraftakini tekrar ediyor, ve 3. paragraftaki ile de kısmen çelişiyor. Lafı uzatmamak adına tekrar o paragraflara bakılmasını öneririm. Yine de, varmış olduğunuz sonucun mantık olarak yanlış olduğunu belirtmem izin verin: Gartner Grubu'na göre yazılım masrafı toplam kullanım masrafının sadece %8'i olsa bile, bu herhangi bir şekilde ücretsiz, yani lisanslama masrafı sıfır olan, yazılımın var olduğunu inkâr edemez.

Ek olarak, siz de bu paragrafta doğru bir şeye değinerek hizmet unsurlarının ve bozulma sürelerine bağlı kayıpların yazılım kullanımında en yüksek masrafı oluşturduğunu söylüyorsunuz. Bu da, fark edeceğimiz gibi, 3. paragraftaki hizmetlerin değerini az olmasıyla ilgili söylemiş olduklarınızla çelişiyor. Açık yazılım kullanmak, geriye kalan yaşam süresi masraflarını azaltmakta büyük etki yapıyor. Kuruluş, destek, vs.deki masrafların düşmesi birçok şeyden belli olur: öncelikle, açık yazılımın rekabetçi hizmet modelinde destek ve bakım, rahatlıkla kaliteli hizmet ve düşük ücretler vermek için rekabette bulunan tedarikçiler arasında paylaşılabilir. Bu hem kuruluş, hem

etkinleştirmek, hem destek, ve büyük ölçüde de bakım için geçerlidir. İkinci olarak, modelin üretken özelliklerinden dolayı bir uygulama için yapılan bakım, yüksek masraflara maruz kalmadan kolaylıkla tekrarlanabilir (yani, aynı şey için bir defadan fazla ödeme yapılmaz), zira istenildiği takdirde düzeltmeler ortak bilgi fonuna eklenir. Üçüncü olarak, çalışmayan yazılımlardan dolayı meydana gelen muazzam masraflar ("mavi ekranlar, virüsler, solucanlar, Truva atları, hatalar, işletim sistemi hataları ve diğer iyi bilinen problemler), daha güvenilir yazılım kullanarak büyük ölçüde azaltılır: ve açık yazılımın güvenilirliği en iyi bilinen mezzetlerinden biridir.

Sonra şunları söylüyorsunuz: "Tasarının arkasındaki argümanlardan biri de, açık kaynaklı yazılımlarının ticari yazılımlara kıyasla sözüm ona masrafsız olmaları. Oysa burada, başka ülkelerde de olduğu gibi, devletin yararına olacak çeşitli toptan lisanslamaların yapılabileceği göz önüne alınmıyor."

Daha önce de söz konusu olan şeyin yazılımın fiyatı değil, bilgi özgürlüğü ilkesi, ulaşılabilirlik, ve güvenlik olduğunu belirtmişim. Bu tartışmalar ayrıntılı bir şekilde önceki paragraflarda ele alındığından o bölümlere geri dönmenizi öneririm.

Diğer yandan, gerçekten de toplu lisanslama mevcut (fakat ne yazık ki müseccel yazılım temel prensipleri karşılamıyor). Fakat sizin de bir sonraki paragrafta doğru bir şekilde ortaya koyduğunuz gibi, tek yapabildikleri, toplamın ancak %8'ini oluşturan bir unsurun etkisini azaltmak.

Devam ediyorsunuz: "Buna ek olarak, tasarı tarafından benimsenen alternatif (i) yazılım göçünden dolayı daha pahalı, ve (ii) pazardaki yüzlerce açık kaynak yazılım versiyonlarından dolayı, Devletin içindeki, ve Devlet ile özel sektör arasındaki IT platformlarının uyum ve çalışabilirliğini riske atıyor."

Açıklamalarınızı iki bölümde analiz edelim. İlk argümanınız, göçün yüksek ücret anlamına gelmesi, aslında yasa tasarısının lehine bir nokta. Çünkü zaman geçtikçe yeni bir teknolojiye geçmek daha da zorlaşacak; ve aynı zamanda müseccel yazılımla ilgili güvenlik riskleri artacak. Böylece, müseccel sistemlerin ve formatların kullanılması devleti belli tedarikçilere daha da bağımlı yapacak. Bir kez açık yazılım kullanma ilkesi yerleşti mi (ve burada da mutlaka bir miktar masraf söz konusu), bir sistemden diğerine göç tam tersine çok kolay hale gelir, çünkü bütün veriler açık formatlarda saklanmış olur. Ayrıca, açık yazılım ortamına göç etmek bir müseccel yazılım ortamından diğerine göç etmekten daha fazla bir masraf getirmez, bu da sizin argümanınızı tamamen geçersiz kılar.

İkinci argümanınız "Devletin içindeki, ve Devlet ile özel sektör arasındaki IT platformlarının problemleri" ile ilgili. Bu ifade açık yazılımın nasıl inşa edildiği ile ilgili bilginizin eksik olduğunu gösteriyor. Açık yazılım, müseccel yazılımda olduğu gibi kullanıcıyı belirli bir platforma bağımlı hale getirmez. Birçok açık yazılım dağılımı aynı ayda yapılsa ve aynı fonksiyon için sayısız programlar olsa dahi, kurumlar arası çalışırılık yasa tasarısının gerektirdiği gibi hem standart fonksiyonlar kullanarak, hem de kaynak kodunun açık olması sayesinde yeni yazılımlar yaratabilme olasılığı ile garanti altına alınıyor.

Sonra şunu söylüyorsunuz: "Açık kaynak kodlarının çoğu ne yeterli seviyede hizmet sunarlar, ne de yüksek üretkenliğe sahip yetkili bir üreticinin vereceği garantiyi kullanıcılara sağlayabilirler. Bu durum birçok kamu teşkilatının açık kaynak yazılım çözümünü kullanma kararından vazgeçerek, yerine ticari yazılım kullanmasına yol açmıştır."

Bu gözlem hiçbir esasa dayanmıyor. Garanti konusuna gelince, argümanınız 4. paragrafta verilen cevapta çürütüldü. Destek hizmetlerine gelince, bunlar olmadan da açık yazılım

kullanılabilir (aynı şey müseccel yazılım için de geçerli), fakat ihtiyacı olan desteği ister yerel firmalardan ister uluslararası şirketlerden ayrıca temin edebilir.

Ayrıca, kamu bünyelerinde "oluşturulmuş" olup da müseccel yazılımlar tercih edildiği için bırakılmış olan açık yazılımlar konusunda bize bilgi verebilerseniz, analizlerimizde büyük katkı sağlamış olursunuz. Biz tam tersinin olduğu pek çok durumdan haberdarız, fakat sizin bahsettiğinizin olduğu durumları hiç bilmiyoruz.

Gözlemlerinize şöyle devam ediyorsunuz: "Tasarı, yılda 40 milyon dolar fatura kesen, 4 milyon dolar ihracat yapan (geleneksel olmayan ihracatlar sıralamasında 10. sırada – el sanatlarından daha fazla), ve yüksek vasıflı iş gücüne kaynak oluşturan Peru yazılım sanayiinde yaratıcılık teşvikini kırıyor. Açık yazılım kullanımını teşvik eden bir kanun sayesinde, programcılar fikri mülkiyet haklarını ve ana gelir kaynaklarını kaybetmiş olurlar."

Hiç kimsenin kodunu açık olarak lanse etme zorunluluğu olmadığı açıkça ortada. Tek dikkate alınacak nokta, açık yazılım olmadığı sürece kamu sektörüne satılamayacağıdır. Bu hiçbir şekilde ulusal yazılım endüstrisi için ana pazarı oluşturmaz. Yasa tasarısının hem teknik açıdan daha kalifiye, hem de daha iyi rekabet koşulları sağlayan iş olanakları yaratması konusundaki sorulara yukarıda değindik, dolayısıyla bu konuyu daha fazla irdelemeye gerek yok.

Mektubunuzdaki iddialar yanlıştır. Bir tarafta, hiçbir açık yazılım yazan programcı, kamu malı haline getirmek istediğini özellikle belirtmediği sürece, fikri mülkiyet haklarını kaybetmez. Açık yazılım hareketi fikri mülkiyet hakları konusunda daima çok saygılı davranmıştır, ve programcılarını açıkça tanıtmışlardır. Richard Stallman, Linus Torvalds, Guido van Rossum, Larry Wall, Miguel de Icaza, Andrew Tridgell, Theo de Raadt, Andrea Arcangeli, Bruce Perens, Darren Reed, Alan Cox, Eric Raymond ve bunlar gibi daha birçok isim, bugün dünyada milyonlarca insan tarafından kullanılan yazılımların geliştirilmesine yapmış oldukları katkılar sayesinde dünya çapında tanınıyorlar. Diğer taraftan, programcılar haklar karşılığında aldıkları ücretin Perulu programcılar ana gelir kaynağını oluşturduğunu söylemek sadece bir tahmin olur, özellikle bunun böyle olduğunu gösterir bir kanıt olmadığından, ve de devletin açık yazılım kullanmasının bu ödemeleri nasıl etkileyeceğinin bir açıklaması olmadığından.

Sonra şunları söylüyorsunuz: "Açık kaynak yazılım, bedelsiz dağıtılabildiği için, programcılara ihracat yolu ile gelir sağlamaz. Bu yolla yazılımların başka ülkelere satışındaki çarpan etkisi güçsüz hale gelmiş oluyor. Dolayısıyla, endüstrinin büyümesi de zayıflatılmış oluyor. Oysa tam tersine, hükümet kanunlarıyla yerel endüstrileri teşvik etmeli."

Bu ifade bir kez daha açık yazılımın mekanikleri ve pazarıyla ilgili tam bir cehalet göstergesidir. Yazılım endüstrisi pazarında tek geçerliliğin kullanımda münhasır olmayan hakların satışları (lisans satışları) olduğunu iddia etmeye çalışıyor. Oysa siz kendiniz birkaç paragraf üstte bunun ne kadar önemsiz olduğundan bahsettiniz. Yasa tasarısının daha kalifiye profesyoneller ortaya çıkarmak için verdiği teşvik, devlet içinde açık yazılımla büyük çapta çalışmanın Perulu teknisyenlere getireceği tecrübeyle birleştiğinde, onların hizmetlerinin yurtdışında da çok aranır hale gelmesini sağlayacak.

Sonra diyorsunuz ki: "Forumda açık kaynak yazılımın eğitimde kullanılması tartışıldı, fakat bu girişimin tamamen çöktüğü Meksika'dan hiç bahsedilmedi. Meksika'da projeyi başlatan hükümet temsilcileri bizzat kendileri şimdi açık kaynak yazılımlarının okuldaki öğrenciler açısından öğretici olmadığını, ulusal boyutta kapasiteyi göz önünde bulundurmayarak platforma yeterli desteği sağlamadığını, ve yazılımların artık okullarda varolan platform entegrasyonuna, ne şimdi ne de geçmişte, uygun olmadığını söylüyorlar."

Red Escolar (Okullar arası ağ) projesiyle Meksika'da durum tam tersi olmuştur. Bunun sebebi, bizim projemizde belirtilen çok daha elzem olan sebeplerdence, Meksika'daki projenin ardındaki itici kuvvetin lisans ücretleri olmasıydı. Bu kavramsal hatadan ve Milli Eğitim Bakanı'ndan yeterli desteğin gelmemesinden dolayı, okullara açık yazılımın yerleşmesi için onlara Gnu/Linux'lu CD ROM'lar yollamanın yeterli olduğu varsayıldı. Tabii bu başarısız oldu; nasıl ki okul laboratuvarları müseccel yazılım kullanıp uygulama ve bakım için bütçe ayırmadıklarında başarısız oluyorsa, bunun da başka türlü olması mümkün değildi. İşte bu yüzden yasa tasarısı açık yazılımı mecburi yapmakla sınırlı değil; aynı zamanda, açık yazılımın avantajlarından yararlanabilmek için devletin teknik geçişini düzgün yapacağı, gerçekçi bir geçiş planına ihtiyaç olduğunun bilincinde bulunuyor.

Şu yanıt beklemeyen soruyla bitiriyorsunuz: "Eğer açık kaynak devlet bünyelerinin bütün koşullarına uygunsu kabul etmek için neden kanuna ihtiyaç olsun? Hangi ürünün en fazla fayda veya değer sağladığına pazarın kendisinin karar vermesi daha uygun değil mi?"

Ekonomide özel sektörde kullanılacak ürüne pazarın karar vermesi gerektiği, ve devlet müdahalesinin orada kabul edilemeyeceği konusunda hemfikiriz. Kamu sektörüne gelince, durum aynı değil. Daha önce de saptadığımız gibi devlet, kendine ait olmayan, fakat kanunlar karşısında başka seçenekleri olmadığından bu bilgileri devlete tevdi etmiş olan vatandaşlar adına, bu bilgileri arşivliyor, idare ediyor, ve aktarıyor. Bu kanuni gerekliliğin bir parçası olarak, devletin bu bilgilerin doğruluğunu, bütünlüğünü, gizliliğini, ve ulaşılabilirliğini korumak için son derece ciddi tedbirler alması gerekmekte. Müseccel yazılım kullanımı, bu gereklilikleri yerine getirilebileceği konusunda şüphe yaratıyor, dolayısıyla güvenirliliği konusunda kesin kanıt yok, böylece de kamu sektöründe kullanılmak için uygun değil.

Kanun gerekliliği, öncelikle yazılım konusunda farkına varılan temel prensiplere; ikinci olarak da devletin ideal homojen bir yapıya değil, değişik derecelerde karar verme yetkisine sahip birçok birimden oluştuğu gerçeğine dayanır. Müseccel yazılım kullanmak uygun olmadığından, bu kanunları oluşturmak, tüm kamu çalışanlarının kendi şahsi değerlendirmelerini yaparak vatandaşlara ait olan bu bilgileri tehlikeye atmalarına engel olacaktır. Her şeyden de ötesi, günümüzde kullanılan enformasyonun idare ve iletişim yolları konusunda güncel bilgilerden oluşmasından dolayı cumhuriyetçilik prensibi olan halka açıklık ilkesine dayanmış oluyor.

Evrensel olarak kabul gören bu prensibe uygun olarak, vatandaşın Devlet tarafından tutulan tüm bilgilerden haberdar olma hakkı vardır; bu bilgiler kanunlara dayalı uygun gizlilik tebligatlarıyla saklanmamalıdır. Şimdi, yazılım enformasyonla ilgilidir ve kendisi de enformasyondur. Bu enformasyon özel bir formda, yapılacak şeyler için makine tarafından yorumlanan bir enformasyon şekli, fakat kritik bir enformasyon şeklidir çünkü vatandaşların, oylarının nasıl sayıldığını veya vergilerinin nasıl hesaplandığını bilmeye kanunen hakları vardır. Bunlar için de kaynak koduna özgür olarak ulaşabilmelidirler.

Size en derin saygılarımı sunuyorum, ve istediğiniz ayrıntıda fikirlerinizi açıklamanız için ofisimin size daima açık olacağını tekrar etmek isterim.

En içten dileklerle,
DR. EDGAR DAVID VILLANUEVA NUÑEZ
Peru Cumhuriyeti Parlamento Üyesi

Çeviren: Nuşin Odelli

Mektupların Türkçe çevirisi, İspanyolca aslından çevrilen İngilizce metinler esas alınarak yapılmıştır.

www.linuxdevcenter.com/pub/a/linux/2005/03/03/advocacy.html

* [Bill Gates geçtiğimiz Ocak ayında Başbakan'ın davetlisi olarak Türkiye'ye 4 saatlik bir ziyaret yapmıştı.](#)